

[Bertel Dahlgaard.]

stabilisering vil betyde. Ogsaa fra Arbejderorganisationernes Side har man givet Udtryk for Forstaaelsen af, hvor vigtigt det er at forebygge fremtidigt Sammenbrud. Jeg forstaar, at Handelens Organisationer har været mindre lydhøre heroverfor; og det synes, at man fra Handelens Organisationer ser den hele Situation paa noget kort Sigt, men jeg vil gerne spørge den højtærede Regering, om den ikke mener, at en Løsning af denne Sag nødvendigvis maa paakalde Regeringens Medvirkning. Sligt lader sig nu engang ikke ordne, som det synes nogle har ment, alene ved frivillige Aftaler.

Jeg minder ogsaa om, at det Udvalg af Nationaløkonomer, som Finansministeren nedsatte, og som Ministeren har omtalt, meget bestemt har gjort opmærksom paa, at det maa gøres muligt for Priskontrolmyndighederne at hindre en automatisk Overvæltning af Omkostningerne, overalt hvor Virksomhedernes Avance i Forvejen er højere end rimeligt, og at man særlig i denne Forbindelse peger paa de med Arbejds- og Forligsnævnets Kendelse i Marts i Aar gennemførte Lønforhøjelser. Siden da er der gaaet 3 Maaneder, som i denne Forbindelse er meget betydningsfulde, men man er endnu ikke kommet videre end til at tale om Sagen.

De Forslag, her foreligger, viser, at Regeringen meget vel forstaar, at Tingene paa disse pris- og pengemæssige Omraader maa ses i Sammenhæng. Derfor er det jeg med disse Bemærkninger har villet give Regeringen Lejlighed til at udtale sig om dette Punkt, som netop er et yderst vigtigt Led i Sammenhængen. Det skulde nødtigt gaa saadan, at den Dag man eventuelt har forhandlet sig til Ende, er der gaaet saa lang Tid, at en Række Vareprisstigninger, som der var sagligt Grundlag for at hindre, allerede er sket. Man skal ikke i denne Forbindelse føle sig tryk, fordi det sidste Detailpristal ingen Stigning viste. Virkningerne af de Forhold, det her drejer sig om, er netop først sat ind efter Indsamlingen af det sidste Detailprismateriale. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var i sin Tale inde paa hele dette Spørgsmaal, der jo ogsaa er et Spørgsmaal om eventuelle Ændringer i Prisloven. Jeg kan i alt væsentligt give min Tilslutning til det

ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt, og jeg tror, der under det kommende Udvalgs Arbejde maa skabes Klarhed her.

Jeg vender mig dernæst til den anden Side af det store Prisproblem, den, der vender ud mod Fremtiden paa længere Sigt. Det drejer sig her om den Prisstigning, som de ledige Penge foranlediger for de egentlige Produktionsfaktorer, først og fremmest fast Ejendom og herunder igen særlig Landejendomme. Medens en Række af Vareprisstigningerne af sig selv forsvinder uden varigere Forstyrrelser med Landenes Tilbagevenden til Fredsproduktion, saa gælder noget andet med Hensyn til de Priser, der er afgørende for, om de under Krigstiden omsatte Ejendomme kan svare sig. Omsættes en meget stor Del af Landets Ejendomme til stadig stigende Priser, vil Forholdet efter Krigen blive dette, at enten maa vi gennem en Deflationsperiode som efter sidste Krig, hvor Fallitter og Sammenbrud hærgede Landet, eller ogsaa maa man for at undgaa Deflationen forringe Kronens Værdi. Men der er vel i øvrigt ikke større Sandsynlighed for, at der efter denne Krig bliver en almindelig Adgang for de enkelte Lande til at sænke Valutaens Værdi efter Behag. Tilbage vil saa kun være Deflationen. Derfor er det saa vigtigt, at man erkender, at det er nu disse Ulykker skal forebygges, og at man har Mod til at foretage det i saa Henseende fornødne, selv om det ikke maatte være populært.

Som det vil fremgaa af det, jeg her har sagt, kan vi fra vor Side give vor Tilslutning til den Tankegang, der ligger bag disse Forslag. Men der er visse Enkeltheder i Forslagene, som vi gerne saa ændret. Jeg vil her gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger, som staar i Forbindelse med de almindelige Betragtninger, jeg nu har gjort gældende, og som i øvrigt formentlig kan medføre, at jeg saa kan undgaa at tage Ordet under de følgende Forslags Behandling.

Jeg skal først sige et Par Ord om den Del af Forslagene, der angaar Opsparing for Personer. Man kan selvfølgelig diskutere, hvilke økonomiske Virkninger dette Forslag i det hele taget vil faa. Der er ikke saa ganske faa, der mener, at disse Virkninger ikke vil blive store, idet man ræsonnerer som saa, at meget store Indkomsters sam-